

Борисенко Л. Л. Методи та форми роботи з дітьми, які мають особливі потреби: ігровий мікст / Л. Л. Борисенко, С. А. Крошка // Надання освіти з особливими потребами в умовах інклюзивного освітнього простору: Збірник матеріалів регіональної науково-практичної конференції. – Лисичанськ : ВП ЛПК ЛНУ: Лисичанськ: ТОВ «КИТ – Л», 2015. – С. 15 – 23.

У статті розкрито методи та форми роботи з дітьми, які мають особливі потреби.

Ключові слова: *особливі потреби, інклюзія, освіта.*

**МЕТОДИ ТА ФОРМИ РОБОТИ З ДІТЬМИ, ЯКІ МАЮТЬ ОСОБЛИВІ ПОТРЕБИ:
ІГРОВИЙ МІКСТ
(з досвіду роботи)**

Борисенко Л.Л., Крошка С.А.

*ВП «Лисичанський педагогічний коледж
ЛНУ імені Тараса Шевченка»*

м.Лисичанськ

У сучасній українській освіті все більша увага приділяється питанням навчання дітей з особливими освітніми потребами.

Стрімко розвиваються зміни в суспільстві та економіці, які вимагають сьогодні від людини вміння швидко адаптуватися до нових умов, знаходити оптимальні рішення складних питань, проявляти гнучкість і творчість, не губитися в ситуації невизначеності, вміти налагоджувати ефективні комунікації з різними людьми.

Завдання школи – підготувати випускника, що володіє необхідним набором сучасних знань, умінь і якостей, що дозволяють йому впевнено почувати себе в самостійному житті.

В останні десятиліття стало кардинально змінюватися ставлення суспільства до людини з обмеженими можливостями, визнаючи його рівноправним і гідним членом суспільства, але має ще свої додаткові проблеми.

Ідея інклюзії зародилася в рамках масштабних змін в розумінні прав людини, її гідності, ідентичності, а також механізмів соціальних і культурних процесів, що визначають його статус і впливають на забезпечення його прав. Зміна в ставленні до людей з інвалідністю стала лише одним із проявів цих змін.

Інклюзія (включення) означає забезпечення гарантій підтримки тим, хто її потребує, в якій би формі вона їм не була потрібна. В освітній галузі – це форма навчання, при якій учні з обмеженими можливостями відвідують ті ж школи, що і їх нормально розвиваються однолітки; мають індивідуальні, що відповідають їх потребам і можливостям навчальні цілі і забезпечуються необхідною підтримкою.

Цілями шкільної освіти, які ставлять перед школою держава, суспільство і сім'я, крім придбання певного набору знань і умінь, є розкриття і розвиток потенціалу дитини, створення сприятливих умов для реалізації його природних можливостей. Природне ігрове середовище, в якій відсутній примус і є можливість для кожної дитини знайти своє місце, проявити ініціативу і самостійність, вільно реалізувати свої здібності та освітні потреби, є оптимальною для досягнення цих цілей. Включення активних методів та форм навчання в освітній процес дозволяє створити таке середовище, як на уроці, так і в позакласній діяльності, у тому числі і для дітей з обмеженими можливостями.

Термін «метод» походить від грецького слова «metodos», що означає шлях, спосіб просування до істини, до очікуваного результату. У педагогіці є безліч визначень поняття «метод навчання». До них можна віднести наступні: «методи навчання – це способи взаємопов'язаної діяльності вчителя та учнів, спрямовані на вирішення комплексу завдань навчального процесу» (Ю. К. Бабанський); «Під методами розуміють сукупність шляхів і способів досягнення цілей, вирішення завдань освіти» (І. П. Підласий).

Існує кілька класифікацій методів, що розрізняються в залежності від того критерію, який покладений в основу. Найцікавішими в даному випадку, представляються дві класифікації.

Одна з них, запропонована М. Н. Скаткіним та І. Я. Лернером. Відповідно до цієї класифікації методи виділяються залежно від характеру пізнавальної діяльності, рівня активності учнів.

У ній виділяються такі методи:

- пояснювально-ілюстративний (інформаційно-рецептивний);
- репродуктивний;
- частково пошуковий (евристичний);
- проблемний виклад;
- дослідницький.

Інша, класифікація методів з організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності; методам її стимулювання і мотивації; методам контролю і самоконтролю, запропонована Ю. К. Бабанським. Ця класифікація представлена трьома групами методів:

- методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності: словесні (розповідь, лекція, семінар, бесіда); наочні (ілюстрація, демонстрація та ін.); практичні (вправи, лабораторні дослідження, трудові дії); репродуктивні і проблемно-пошукові (від часткового до загального, від загального до часткового), методи самостійної роботи і роботи під керівництвом викладача;

- методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності: методи стимулювання і мотивації інтересу до навчання (використовується весь арсенал методів організації та здійснення навчальної діяльності з метою психологічної настройки, спонукання до навчання), методи стимулювання і мотивації обов'язку і відповідальності в навчанні;

- методи контролю та самоконтролю за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності: методи усного контролю і самоконтролю, методи письмового контролю і самоконтролю, методи лабораторно-практичного контролю і самоконтролю.

Найбільш прийнятними методами в практичній роботі вчителя з учнями, що мають обмежені можливості, вважаємо пояснювально-ілюстративний, репродуктивний, частково пошуковий, комунікативний, інформаційно-комунікаційний; методи контролю, самоконтролю і взаємоконтролю.

Група пошуково-дослідницьких методів надає найбільші можливості для формування в учнів пізнавальної активності, але для реалізації методів проблемного навчання необхідний досить високий рівень сформованості в учнів уміння користуватися надається ним інформацією, вміння самостійно шукати шляхи вирішення поставленого завдання. Не всі молодші школярі з обмеженими можливостями володіють такими вміннями, а значить, їм потрібна додаткова допомога вчителя і вчителя-логопеда. Збільшувати ступінь самостійності учнів з обмеженими можливостями, а особливо дітей із затримкою психічного розвитку і вводити в навчання завдання, в основі яких лежать елементи творчої чи пошукової діяльності можна тільки дуже поступово, коли вже сформований деякий базовий рівень їх власної пізнавальної активності.

Активні методи навчання, ігрові методи – дуже гнучкі методи, багато з них можна використовувати з різними віковими групами і в різних умовах.

Якщо звичною і бажаною формою діяльності для дитини є гра, значить, треба використовувати цю форму організації діяльності для навчання, об'єднавши гру і навчально-

виховний процес, точніше, застосувавши ігрову форму організації діяльності учнів для досягнення освітніх цілей. Таким чином, мотиваційний потенціал гри буде спрямований на більш ефективно освоєння школярами освітньої програми, що важливо не тільки для школярів з порушеннями мови, але і особливо важливо для школярів з обмеженими можливостями.

Сучасні форми роботи з учнями з обмеженими можливостями.

Тибетське оздоровлення

Комплекс вправ активізує певні точки або ділянки тіла, підвищуючи рівень своєї енергії і покращуючи роботу внутрішніх органів. Крім того, ці техніки дозволяють «розбуркати» організм.

Вправа 1. Енергійно потріть один свої долоні, розтираючими рухами помасажуйте кисті рук – 30 секунд.

Вправа 2. Енергійно потріть долонями свої вуха, вгору-вниз – 15 разів. Візьміть вушну раковину вказівним і великим пальцем і потягніть в різні боки, із зусиллям, кілька разів. У результаті – вуха повинні «спалахнути».

Вправа 3. Розімніть і помасажуйте кожен палець на руці, від нігтьової до нижньої фаланги. Особливо добре масажуйте нігтьову пластину, не забуваючи про бічну сторону пальця. Потягніть кожен палець, кожен суглоб.

Вправа 4. Помасажуйте кінчиками пальців голову, коловими рухами, протягом 30 секунд.

Вправа 5. Подушечками пальців помасажувати очні яблука, повіки закриті, на протязі 30 секунд. Заодно і помасажуйте краї кістки черепа, навколо очних впадін.

Вправа 6. Покладіть обидві долоні на горло, одну поверх іншої. Проведіть з невеликим зусиллям долонями уздовж тіла, по прямій лінії, від горла до низу живота, долоньки – одна на іншій, 15 раз туди-сюди.

Вправа 7. Покладіть долоні так само, як в попередній вправі, одну на іншу, і зробіть кругові рухи за годинниковою стрілкою навколо пупка, по всій площі живота, із зусиллям натискаючи на живіт (не перестарайтеся: кишки видавлювати не треба, 15 раз. Доречи, ця вправа добре покращує перистальтику кишечника).

Вправа 8. Опустіть голову і постарайтеся притиснути підборіддя до грудей, 15 разів. Працює тільки шия, спина нерухома, руки – вздовж тіла.

Вправа 9. Поставте долоні перед грудьми, в позицію «благання», лікті убік, натиснути із зусиллям долонями один на одного, викликавши опір, 15 разів.

Вправа 10. Взяти ногу в руку, стопу лівої ноги покладали на праве коліно і добре розім'яли підошву і стопу. Так само і праву ногу. Обидві по 30 секунд.

Вправа 11. Випийте склянку чистої води!

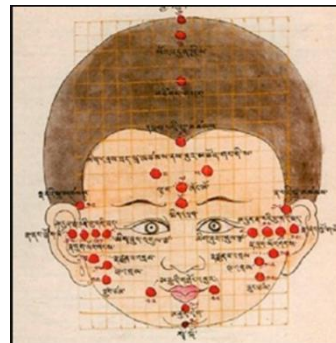
Даоське оздоровлення

Даоська доктрина вважає, що душа є у кожного. Кожен орган є вмістилищем емоцій, як позитивних, так і негативних. За допомогою цієї практики збільшується життєва сила організму, підвищується енергетичний потенціал внутрішніх органів і систем.

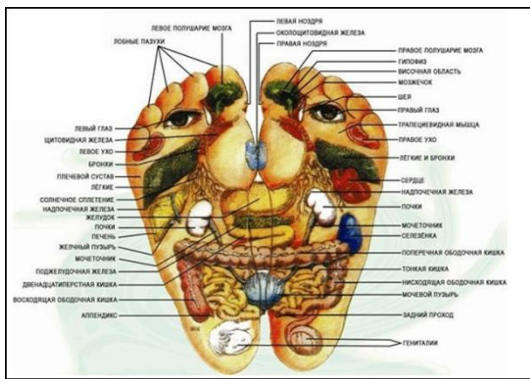
Теоретично всі вправи даоських навчань спрямовані на активізацію фізіологічних процесів організму, очищення кровоносних судин, регулювання роботи внутрішніх органів, підвищення імунітету, досягнення рівноваги в обміні речовин, відродження життєвої сили і запобігання передчасного старіння.

Голова – джерело розуму і глава організму. Часте причісування волосся забезпечує міцне здоров'я.

Більше 40 точок і більше 10 рефлексних зон знаходяться на голові. Часто причісувати волосся дерев'яним або кістковим гребінцем – це як провести масаж або голковколівання за цими точкам і зонам для профілактики і лікування захворювання.

Ступні – друге серце людини. Часто масажувати ступні дуже корисно для здоров'я. Традиційна китайська медицина вважає, що в ступнях більше 60 точок, які тісно пов'язані з

внутрішніми органами. На ступнях знаходяться рефлексні зони, які зв'язуються майже з усіма органами. Але ступні далеко від серця і у них низька опірність до захворювання. Патогенний фактор, як холод і волога, часто входять в організм через ступні. Тому треба побільше приділяти увагу профілактиці ступнів. Часто масажувати ступні після теплої ванни допоможе видалити захворювання і забезпечити довголіття.

Часте ковтання слини забезпечує сто років тривалості життя. Традиційна китайська медицина вважає, що слина – екстракт, виділений організмом. Слина зберігається в Дань-тань (місце в животі, зосередження Ци) і перетворюється на Цзін-ци (життєва есенція і енергія), який добре зміцнює шлунково-кишковий тракт, отвори організму (очі, вуха, ніздрі, рот), зволожує кінцівки і внутрішні органи, зміцнює нирки, живить мозок.

Вранці і ввечері стукати зубами забезпечує міцні зуби. Традиційна китайська медицина вважає, що стукіт зубів зміцнює нирки, балансує Инь і Ян, покращує провідність крові та енергії, в результаті уповільнює старіння.

Масування живота покращує провідність крові та енергії. Традиційна китайська медицина вважає, що живіт – будинок внутрішніх органів і джерело крові, енергії, Инь і Ян. Часто масажувати живіт допоможе відрегулювати функцію травної системи, поліпшити кровообіг і провідність Ци (енергія), зміцнити внутрішні органи від зовнішніх патогенних факторів.

Часта розминка вух дає високий імунітет. Традиційна китайська медицина вважає, що вуха тісно пов'язані з нирками. Коли функція нирок нормальна, то у людини хороший слух. Розминати вуха – фізична роздратування для покращення імунітету.

Потягування забезпечує хорошу фігуру і знімає втому. Потягнутися – значить випрямити шию, підняти руки, глибоко дихати, потягувати груди і попереk, рухати суглоби, розслабляти хребет.

Подушка-пазл

Яскраві і не звичайні подушки, виконані у вигляді пазла чудово підійдуть для ігор на підлозі, стануть прекрасним декором для дитячої кімнати.

Оригінальні подушки незвичайного дизайну, форми або з незвичним наповнювачем. Вони не просто допомагають нам добре відпочити, але здатні зміцнювати здоров'я, покращувати настрій, прикрашати інтер'єр.

Подушка з вишневими кісточками довго тримає температуру. Цей ефект використовується для лікування, зняття напруги в м'язах і болі різного характеру. Залежно від мети подушку нагрівають у мікрохвильовці або охолоджують в морозильній камері.

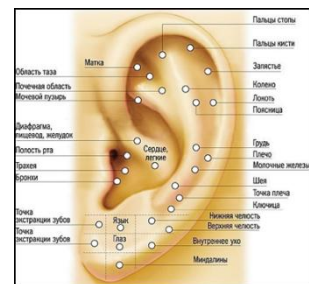

Аи пазл дер Саша

Подушка з гречаного лушпиння сприяє загальному оздоровленню, відновлює дихальні шляхи, знімає болі при остеохондрозі, запаленнях.

Ароматичні подушки з натуральними травами зберігають властивості тих рослин, які використовуються в якості наповнювача. Лаванда, чебрець, меліса, материнка, шишки хмелю, шишко-ягоди ялиці, м'ята, звіробій – кожна з цих трав володіє

власною цілющою силою.

Морські водорості в чистому вигляді, звичайно ж, не можуть стати наповнювачем для подушки. Але особливе волокно на основі водоростей, збагачених іонізованим сріблом, - ідеальний наповнювач для тих, хто бажає отримати від сну омолоджуючий і оздоровлюючий ефект.

Кедрова стружка, що несе в собі силу сибірського кедра, дарує оздоровлення, допомагає при захворюваннях органів дихання, полегшення при запаленнях різного характеру.

«Гімнастика для їжачка»

Мета. Зміцнення м'язового «корсета» хребта.

Хід. Ведучий показує дітям, як їжачок робить гімнастику. У положенні лежачи на спині підняти руки за голову і максимально витягнутися. Потім, піднімаючи верхню половину тулуба до колін, нахилитися вперед, згрупуватися, обхоплюючи ноги під колінами (їжак згорнувся).

«Кішка»

Мета. Гра сприяє емоційному підйому, створює почуття розніженість і тренує м'язи спини і черевного преса, розвиваючи гнучкість і силу.

Хід. Ведучий пропонує дітям опуститися на коліна і обпертися долонями в підлогу. Зараз ми будемо зображати кішку. Спочатку кішка незадоволена. Вона вигинає спинку якнайсильніше вгору. Тепер кішка потягується. Спинка прогинається вниз. Рухи повинні бути енергійні, але в той же час плавні і граціозні. Рухи чергуються протягом 2 секунд. Потім дітям пропонується лягти на спину, швидко і граціозно перевертатися то на один, то на інший бік, одночасно виконуючи потягують рухи руками і ногами на одному боці і згортаються рух на іншому, як це робить кішка, коли дуже задоволена. Вправа виконується протягом 2 секунд. Ведучий дякує дітям.

Ігри з тілом

«Та обставина, що людина потребує «антропології», в понятійному саморозумінні, що він живе з нею самою створеним образом самого себе, з баченням свого завдання і визначенням свого місця, постійно пеленгує своє становище в космосі, що він може розуміти себе, лише відокремивши себе від всіх інших областей суцього і в той же час відносячи себе до сукупного цілого, до всесвіту, вже саме це є антропологічний факт величезного значення». Є. Фінк.

Гра захоплює людину цілком: вона не просто калейдоскоп ігрових актів, але насамперед основний спосіб людського спілкування з можливим і недійсним. Які ж істотні риси людської гри?

1. Гра не має «цілі», вона нічому не служить. Справжній гравець грає заради того, щоб грати. Ігрове задоволення не тільки задоволення в грі, але і задоволення від гри, задоволення від особливого змішання реальності і нереальності.

2. Гра сама вважає собі межі і кордони, вона підкоряється правилу, яке сама ж і ставить. Правила можна скасувати, домовитися про нові, але поки людина грає і розуміє процес гри, він залишається пов'язаним правилами.

3. Об'єктом гри є сам граючий. Всякий гравець грає насамперед з самим собою, приймаючи на себе певну функцію в смислового полі гри. Засобами гри може бути все що завгодно, коли на об'єкт починають дивитися очима гравця.

4. Гра – форма прояву вільної волі людини. Не гра – те, що не можна припинитися за бажанням, наприклад, хвороба, любов, протягом часу, закони природи. Вільно увійшовши в гру, людина може так само вільно з неї вийти.

5. Кінцевий продукт гри – результат як правило, непередбачуваний. Тому в грі не буває абсолютного, нульового програшу. «Людина втягнута в гру, в трагедію і комедію свого кінцевого буття, з якого вона ніяк не може вислизнути в чисте, непорушене самостояння божества» Є. Фінк.

Ігри з руками. Фахівець простягає руку до дитини зі словами: «Давай привітаємось». Але рука дитини йде в сторону або назад. Тому роботу починаємо саме з цього руху. Інструкція допомагає дитині зосередитися на русі і своїх відчуттях, і усвідомити їх. «Твоя рука хоче пограти. Давай з нею пограємо. Рука пішла вгору, вона напружена, жорстка, сильна, ось і утримай її там і підсиль цей рух. Я буду рахувати до 3 (5). На рахунок три (три) ти зробиш дуже велике зусилля, щоб її утримати в цьому положенні і посилити рух. А тепер розслаб її і дай відпочити. Тепер вона м'яка, розслаблена, важка».

Рахунок необхідний при виконанні вправи, так як він позначає початок і завершення процесу напруги, і перехід до наступного етапу – розслаблення. Спеціаліст доторкається до руки, але не виконує вправу за дитину. Цей жест може позначати «Я з тобою» і допомагає дитині сконцентруватися на тих процесах, які відбуваються в цій руці.

Гіперкинез – це мимовільний рух, пов'язаний з підвищенням м'язового тону, тобто напругою. Напруга не може тривати постійно, та ще при його посиленні. Тому після закінчення вправи (на рахунок 3, 5) рука розслабляється. Дитина отримує перший досвід довільного напруги і подальшого розслаблення, які їм усвідомлюються.

Вправа повторюється ще 2 рази. Для кращого розслаблення руки – потрусіть її. Для цього акуратно притримуємо лікоть дитини лівою рукою, а правою, утримуючи за пальці, легко трусіть. Піднімати руку (ногу) потрібно не більше ніж на 7-10 см від поверхні, на якій лежить дитина.

Але найважливіше на всіх етапах роботи з тілом – це активна участь самої дитини, її включеність в процес, усвідомленням того, що відбувається з його рукою, ногою, тілом. Це дуже важливо. Далі, йдемо за годинниковою стрілкою. Переходимо до лівої руки. «А чого хоче ця рука?». Починаємо з руху, який пропонує дитина. Повторюємо всі процедури: вправу на напругу і потряхивание для лівої руки.

Наступну вправу направлено на закріплення диференціації дитиною відчуттів напруги і розслаблення.

«Ручка-столик». Дитина лежить на татамі. Допомогаємо йому витягнути праву руку вгору і розтиснути пальці (якщо на перших заняттях пальці не розтискаються, працюємо з кулаком). Спеціаліст кладе свою долоню на долоню (кулак) дитини, при цьому фіксує лікоть. Трохи придавлюючи долоньку (кулачок), ми штучно створюємо напругу в руці. Рахуємо до 5. Потім обережно струшуємо руку, і залишаємо в спокої. Коментуємо те, що відбувається: «Спочатку рука була жорстка, напружена, а тепер м'яка, важка, розслаблена, вона попрацювала, а тепер відпочиває». Вправа робимо 3 рази. Теж робимо з лівою рукою.

Ігри з ногами. Першу вправу ми виконуємо, орієнтуючись на потреби тіла конкретної дитини. Все як з руками. Кожен рух виконуємо на 3-5 рахунків, по 3 рази. Після кожної вправи на напругу, обережно струшуємо ноги. Для цього правою рукою притримуємо ногу дитини під колінною чашечкою, а правою тримаємо за пальці ноги. Піднімаємо ногу на 7-10 см над поверхнею татамі і обережно трусимо.

Наступна вправа допоможе закріпити досвід дитини зняти напругу і розслабитися.

«Міцні ніжки». Спеціаліст стоїть навколішки біля ніг дитини. По можливості випрямляє і піднімає ноги дитини, однією рукою притримує коліна, щоб ноги не згиналися, інший – притримує стопу і впирається животом в ноги. За рахунком починаємо нахилитися вперед, використовуючи ноги дитини як опору, штучно створюючи напругу. Утримуємо напруга до 5. Тепер, допомагаючи дитині зняти напругу, трусимо ноги.

Ігри з шиєю та головою. М'яко підводимо руки під шию дитини, так що її голова лежить в складених човником руках, обережно потягує шию на себе. «Зараз я покачаю твою голову». Рухи повільні, обережні робимо 3-5 разів.

«А тепер пограємо з головою і шиєю. Я повертаю твою голову направо, а ти її трохи утримай в цьому положенні «. М'яко повертаємо голову дитини вправо, обережно фіксуємо, поклавши руку на щоку, ближче до вуха, і вважаємо до 3-х (5). «Тепер голова лежить прямо і, я її знову покачайте». Спеціаліст м'яко похитує голову дитини. «А тепер повертаємо голову наліво. А ти її утримай, поки я буду рахувати до 3-х (5) «. І знову м'які похитування. Повороти голови робимо по 3 рази в кожную сторону.

Аналогічно виконуємо нахили голови вперед і назад. Головне, щоб дитина утримувала задане положення до закінчення рахунку. Спеціаліст трохи притримує, трохи допомагає утримати, задає рух, але все це на перших етапах роботи, коли дитина тільки входить в процес роботи з тілом.

Ігри з тулубом. Обережно беремо дитину за талію і, трохи піднімаючи вгору, погойдуємо. Зараз дитина пасивна, вона відчуває, як звільняється від напруги її хребет. Вправо робимо 3-5 разів.

Вправа «Розтяжка» допомагає зняти м'язові затиски, гармонізувати внутрішню енергію дитини.

«Вертикальна розтяжка». Починаємо з правої сторони тіла дитини. Спеціаліст обережно притримує праву руку в області зап'ястя і праву ногу в області щиколотки і по рахунку починає легко тягнути руку вгору, а ногу вниз. Рахуємо до 3-х. На рахунок 3 рух припиняється. Дуже важливо просто позначити рух, дитина виконує його сама. Робимо вправа 3 рази. Потім фахівець переходить до лівої сторони тіла дитини. Розтяжка повторюється 3 рази з лівого боку.

«Діагональна розтяжка». Виконується так само, як «вертикальна розтяжка», тільки права рука потягується з лівою ногою, а ліва рука з правою ногою. Виконується також по 3 рази. Закінчити розтяжку потрібно потряхування рук і ніг. Дуже добре, якщо на занятті присутній батько або інший фахівець, тоді проводиться потряхування одночасно рук і ніг. Один фахівець трусить руки, інший – ноги дитини. Якщо працює один фахівець, то трусить спочатку руки дитини, потім – ноги.

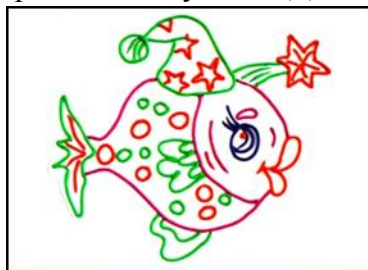
Результати роботи з тілом можна відчути і оцінити відразу: змінюється тонус м'язів, вони стають менш напруженими, більш розслабленими. Але найважливіше, що така робота сприймається дітьми дуже позитивно, діти грають з великим задоволенням, співпрацюють з фахівцем, іншими дітьми і батьками.

Така робота з тілом допомагає дитині розвивати кінестетичесну чутливість, тобто здатність сприймати і аналізувати рухи власного тіла, розширювати діапазон рухів, усвідомлювати і контролювати потреби тіла. Робота з тілом призводить до розвитку рухових можливостей, поліпшенню координації рухів, зменшенню гіперкінезів і статички, поліпшенню подиху і психоемоційного стану дитини.

Пластиліновий живопис

Присутність дитячої творчості в житті вашої дитини незамінне і необхідно для його повноцінного розвитку. Творчі заняття допомагають формувати фантазію, дрібну моторику рук, сприяють посидючості, дають можливість дитині по-іншому дізнатися навколишній світ. Одним з варіацій дитячої творчості є пластиліновий живопис зі шприца.

Знадобляться: пластилін, альбомні листи, медичний шприц (без голки), ємність з гарячою водою. Тепер нам потрібно зробити джгутики. Для цього розбираємо шприц (витягуємо поршень з циліндра). Зі шматочка пластиліну робимо «ковбаску» і поміщаємо її в циліндр шприца, вставляємо поршень на місце і трохи придавлюємо пластилін. Те ж саме робимо з пластиліном іншого кольору. Тепер шприци з пластиліном кладемо (горизонтально) в ємність з гарячою водою на 2-3 хвилини (щоб пластилін став м'яким). Потім беремо шприци з води,

натискаємо на поршень і видавлюємо джгутики. А тепер працюють діти. Роздати дітям альбомні листи, можна з контуром малюнка, дитина джгутиками викладає картинку, а можна роздати чисті аркуші і вже тут настає час пофантазувати.

Супер-пісок

Супер-пісок або живий пісок (Living Sand) – це новий революційний матеріал для розвиваючих ігор. Він був винайдений в Південній Кореї і спочатку проводився і розповсюджувався саме там. З часом живий пісок став популярний в країнах Азії. Потім цей матеріал для дитячих розваг став поширюватися по всьому світу, з'явився в Європі, а з недавнього часу – і в Україні.

Діти обожають проводити час в пісочниці, створюючи з піску замки, міста та автостради, ліпити піріжки. Але така розвага доступно тільки в теплу пору року, в ясні дні. Живий пісок дозволяє продовжити розвиваючі ігри з піском навіть в дощові або холодні дні.

Цей матеріал приємний на дотик, він досить сипучий, м'який, як звичайний вологий пісок. З іншого боку, живий пісок досить пластичний, і з нього можна ліпити різноманітні фігурки, майже як з пластиліну.

З живого піску можна зліпити безліч найрізноманітніших фігур і будівель. Таким чином, він розвиває фантазію дитини, просторове мислення і координацію рухів. Цей матеріал м'якше, ніж пластилін, тому з ним можуть з інтересом грати навіть найменші дітки, або діти з обмеженими можливостями – правда, під наглядом батьків.

Структура живого піску дозволяє легко управлятися з ним навіть крихітним і поки ще слабеньким пальчикам. Він відмінно розвиває дрібну моторику, що стимулює мовні функції, сприяє його розвитку.

Живий пісок – це ніжний, м'який і приємний на дотик матеріал. Тому, торкаючись до нього, діти відчують приємні тактильні відчуття, заспокоюються і розслабляються. Ігри з піском на вулиці або зживаючи піском будинку дуже добре впливають на гіперактивних і збуджуваних дітей – після подібних занять вони стають більш врівноваженими і спокійними.

Заняття з живим піском приємні не тільки дітям – дорослі теж можуть його використовувати як антистресу після напруженого дня – зліпити забавну фігурку або просто пом'яти і попересипати в руках.

Потрібно: 4 склянки просіяного піску, 2 склянки крохмалю, 1 склянка води. Все це треба ретельно перемішати і все, чудо-пісок готовий! Якщо він трохи підсохне, його треба покрити пальцями і додати трохи води.

Красивий слиз

Діти дуже люблять грати з такими речами, які, здавалося б, краще і не чіпати. Згадайте всі ці Лизуни, еластичні кульки з підсвічуванням та інші ігри. Тепер ви можете зробити щось подібне самі. Візьміть 2 чашки канцелярського клею і 1-2 столові ложки рідкого крохмалю. Щоб надати колір, можна використовувати харчові барвники. Такий слиз не забруднює меблі, не клеїться до речей, і його можна знову зібрати, розірвавши на шматочки. Тільки стежте, щоб діти не брали його в рот!

